ORATIONES SACRAE HABITAE FER. 4. CINERUM CORAM SANCTISSIMO...

Alessandro Salaroli, Valenti Gonzaga

Digitized by Google

Digitized by Google

Em̃o, ac Rm̃o D.no D.no

FABRITIO
PAULUCIO
S. R. E.
CARDINALI AMPLISSIMO
Ac Epiſcopo Albanenſi

FELICITATEM.

MIRABITUR *fortaſſe quiſpiam me nullius notæ hominem auſum fuiſſe* EMINENTIAM VESTRAM *graviſſimis tot, tantiſque Apoſtolicæ Sedis Negotiis occupatam interpellare, & eo-*

Digitized by Google

rum ſtudiorum munus offerre, quæ in literatiſſima Urbe acriorem judicii, & ingenii limam exigere videntur. Mirari tamen deſinet, ſi humanitatem Eminentiæ Vestræ *planè ſingularem, cum aliis penè innumeris Virtutibus, præclariſque dotibus conjunctam noverit, quâ omnium animos ad ſe rapit, & amorem, & laudes ſibi conciliat Univerſorum. Ut enim nihil de inſigni Pietate loquar, qua profuſis ſumptibus, & regali prope Magnificentia Divina Templa inſtauravit; nihil de Doctrinæ præſtantia, quam in Eccleſiaſticis rebus pertractandis ſemper adhibuit; nihil de ſingulari Prudentia, qua tanquam Primus Miniſter,*

&

Digitized by Google

& Commentarienſis ſanctioris Conſilii CLEMENTIS XI. *Pont. Opt.* , *& Sapientiſſimi Negotia maxima, & graviſſima gerit ; nihil denique de Epiſcopali Munere, de Legationibus, aliiſque multis pro Apoſtolica Sede ſuſceptis laboribus ; Quis eſt, qui non miretur, maximèque ſuſpiciat admirabilem illam in tot adverſis Conſtantiam, & eandem ſemper tam in adverſis, quàm in proſperis fortiſſimi animi æquabilitatem ? Hac profectò laude clariſſimam Majorum ſuorum gloriam armis, & literis, Infulis, & Purpura per omnem terrarum Orbem pervagatam non illuſtravit modò, ſed etiam novo quodam ſplendore*

ſuperavit. Hac rarâ ſanè, ac maximâ Virtutis gloria EMINENTIA VESTRA *non modò cæteros, ſed ſeipſum quodammodo viciſſe videtur. Sed ut inſignis modeſtiæ ſuæ rationem habeam, hæc omnia, & alia, quæ in dedicatis epiſtolis alii ſolent attexere, prætereo; obteſtorque, ut pro eximia ſua benignitate paucarum hunc Orationum libellum æquo animo excipiat. Exiguum ſanè, ut video, ac leve munuſculum, & quod tanti Principis Sapientiam, & Dignitatem vix non dedeceat. Verùm cum pluribus titulis ad eam ipſam pertineat, reſtitutionis jure potiùs, quàm doni* EMINENTIÆ VESTRÆ *debetur. Nam quæ*

tri-

tribus annis feria IV. *Cinerum in Æde S. Sabinæ coram* SANCTISSIMO *à me dictæ fuerunt*, *eas* EMINENTIA VESTRA, *dum Pontificali ritu ut Major Pœnitentiarius rem ſacram perageret*, *non audivit modò*, *ſed etiam perhumaniter probavit*, *ac ſuas quodammodo fecit*. *Quæ verò de laudibus Divi* ANDREÆ AVELLINI *in Sanctorum Album tunc recèns relati coram* EMINENTISSIMIS PATRIBUS *dicta fuit*, *ea ſanè peculiari titulo ad* EMINENTIAM VESTRAM *ſpectare videtur*, *tantoque ſupra cæteros merito*, *quanto Ipſa præ cæteris ſacram Sanctiſſimi Viri Apotheoſim promovit*. *Quo ſingulari*, *maximoque beneficio & me*, *&*

Univerſam Cler. Reg. Congregationem ità devinxit, ut plurimis aliis, quæ humaniſſimè nobis eſt impertita, coronam impoſuiſſe videatur. Hoc igitur qualecunque munus, quod ſuum propè eſt, libens excipiat tanquam gratiſſimi animi mei monumentum; indulgeatque, ut celebratiſſimum ſuum Nomen huic Opuſculo prælucens immortale ipſi decus pariat, & ornamentum.

EMINENTIÆ VESTRÆ.

Obſequentiſs., ac Obligatiſs. Servus

D. Alexander Salaroli C. R.

ORA-

Digitized by Google

ORATIO

Feriâ Quartâ Cinerum

Habita in Baſilica S. Sabinæ
Anno MDCCXI.

QVi fieri dicam, BEATISSIME PATER, ut cognatum homini pulverem, & hoſpitale immortalis animi, mortale lutum, cum & illud ipſi nobis quotidie objiciamus, & quotannis hoc ipſo die

Digitized by Google

die anniverſaria recordatione inculcet Eccleſia; ità plerique tamen omnes obliviſcamur, ut abeat in vitiorum irritamentum materia ipſa virtutum, atque, ut mortales morituri, ut immortales vivamus? Illud, opinor, unum in cauſa eſt, quod pulverem eum ipſum, qui ſumus, veluti alienum aſpicimus; quodque teterrimum eſt, noſtri pulveris incolæ nobiſcum non habitamus.
Gen. Cap. 2. 7. Enimverò cum *hominem de limo terræ formavit* rerum omnium opifex *Deus*, &, quaſi ignobilitatem patrii pulveris penſaturus, *inſpiravit in faciem ejus ſpiraculum vitæ*, ut fieret *in animam viventem* vilis argilla, quid cum voluiſſe

aliud

Digitized by Google

aliud arbitremur, niſi hominem hoc luto illitum à vitiorum contagione tueri? Quis enim audaci plane voto multa ſibi de ſe audeat polliceri, qui *figmentum* ſuum norit, & recordetur *quoniam pulvis eſt*? Quis item incluſum patrio limo, divinæ imaginem ſubſtantiæ, animum nolit à poteſtate tenebrarum pro viribus vindicare, qui ſibi dictum intelligat, *habemus theſaurum iſtum in vaſis fictilibus*? Humillimum ferunt ad Nili ripas animal, ubi ſe bis, terque in luto volutatum, durato ad Solem limo loricavit, uſque adeò Crocodili ridere inſidias, ut ultrò in patulum illius os irrepat, corroſiſque paulatim viſceribus, & hoſte pro-

ex Pſ. 102.13 14.

ex 2. ad Corint. 4. 7.

Plin. lib. 8. cap. 24. 25.

proſtrato in lucem triumphator exiliat, limo debens quod & vivat, & vicerit. Hac nobis arte certandum eſt, & nativo luto, divinæ mentis particula, quam animo gerimus, protegenda. Horret ſuperbiæ genitor noſtræ vilitatis objectum, quique lutoſæ hominum conditioni inſultans à noſtra ſibi pollicetur imbecillitate victoriam, à noſtra, ſi ſapimus, imbecillitate cædem accipit acriorem.
ad eph. 6. 16. Hac nos induſtria contra *nequiſſimi tela* munimus, quique
S. Petr. 5. 8. *circuit* perpetuò *quærens quem*
Job. 41. 18. *devoret*, & reputat *quaſi lignum putridum æs*, putredine ipſa noſtra proſtratur. Proſtratur inquam? immò verò ipſe ſuâ, quam fabricatus in hominem

nem

nem fuerat, inſidiarum mole conteritur. Revocate, obſecro, ad memoriam Statuam illam, Dan. cap. 2. 31. quam Nabuchodonoſor Rex inter ſomniandum aſpexit. Noſtis quanta metallorum varietate fulgeret, quanta ſuperbiret proceritate: ſed quid tum? lutulentis innixa pedibus moles, ubi primùm disjecti illi, attritique ſunt, tota illico decidit; quodque mirum planè eſt, tam diſcolor metallorum acervus ſuę veluti lucis oblitus unum viliſſimi pulveris vultum induit, converſusque eſt, ut ſacræ teſtantur literæ, *in favillam æſtivæ areæ*. Ibidem ver. 35. Pulvis, pulvis eſt, in quo ambitioſæ molem ſpei collocamus, attollimuſque: In auro licet dignitates, in argen-

to divitias , in ære perennitatem , in ferro virium ſibi robur quis ſpondeat: Huic licet, ut ita dicam, faſtûs Idolo mortales tam ſæpe litent, ſi pulverem tamen illum, quo nititur, ſedula meditatione diſcutiant, ex Iſai. 60. 15. collabetur profectò *Superbia ſæculorum*, dumque quid ſimus aſpicimus, quid futuri ſimus intelligemus; quo fiet, ut quam in nos de nobis ipſis machinam adornaverat, in caput collapſam ſuum communis hoſtis experiatur, & doleat; idemque cinis nos quidem fauſtiſſimè, illum miſerrimè involvat. Atque utinam *cinerem* ex Pſ. 101. 10 *tanquam panem manducantes*, Geneſ. cap. 3. 14. quod ſerpenti datum fuit in pœnam, *terram comedes*, noſtris

ſtris faciamus animis virtutis, atque immortalitatis nutrimentum; quin ipſam Dei Majeſtatem noſtris iraſcentem vitiis, intentiſque adhuc flagellis majora ſupplicia minitantem haud aliter exoremus, quàm cum Abrahamo illud uſurpantes: *loquar ad Dominum meum cum ſim pulvis, & cinis.* Oh incredibilem noſtri pulveris efficacitatem! Oh vim noſtri cineris prædicandam! cujus, ſi cum oblivisci omnino nequeamus, maturè meminerimus, non ipſum modò felicitatis noſtræ hoſtem hac recordatione profligabimus, ſed & ipſum nobis conciliabimus veræ felicitatis Authorem. *Excutere igitur de pulvere*, ò Homo, con-

Geneſ. cap. 18. 27.

Iſai. cap. 52. *ver.* 2.

conſurge, *ſede*. Excutere, ut quod es videas: conſurge, ut unde es inde vincas: ſede, ut unde viceris, indè immortaliter vivas.

ORA-

Digitized by Google

ORATIO

Habita in Æde S. Sabinæ feria quarta Cinerum Anno MDCCXII.

MALE' profectò habitat, BEATISSIME PATER, qui ſecum habitare detrectat; & cum pulveris conditione mortalis ſit, ſuæ tamen non meminit mortalitatis. Cognatum qui ſibi

cinerem, non utì ſuum, ſed
Pſalm. uti alienum reputant, *oculos*
16. 11. *ſuos ſtatuunt declinare in ter-*
ram; non ut originis ſuæ de-
fleant humilitatem; ſed ut *vi-*
S. Mat. *dentes non videant*, *&* *audien-*
cap. 13.
ver. 13. *tes non intelligant*. Ut ut enim
Gen. 3. iis inculcet Eccleſia *Pulvis es*;
19.
Pſalm. *nolunt* tamen *intelligere ut benè*
35 4. *agant*. Pulverem verò eundem
quiſquis utì ſuum ſedulò me-
ditatur, ipſo ſibi mortalitatis
objectu vitam vindicat immor-
talem, & iter ſibi ſternit im-
mortalitatis in morte. Mortis
Gymnaſium, & Tyrocinium
immortalitatis ſi quis hanc re-
rum Univerſitatem appellet,
illum ego profectò ſapere dixe-
rim. Peropportunum proindè
ſemper exiſtimavi, quod Divi-
nus

Digitized by Google

nus nos Spiritus monitos voluit, cum *meliùs*, inquit, *eſt* Eccleſiaſtes 7. 3.
ire ad domum luctus, quàm ad domum convivii: In illa enim finis cunctorum admonetur hominum, & vivens cogitat quid futurum ſit. Quàm enim pronum eſt, ut qui mortis imaginem ſuæ, & jugatum humanæ naturæ pulverem ubique relegit, de immortalitate cogitet comparanda? Planè quicunque in hoc *mortis corpore vivunt*; ad Rom. 7. 24.
habitant, ut S. olim Jobus ajebat, *domos luteas, & terrenum habent fundamentum*. Job. 4. 19.
Sicut igitur qui fatiſcentem ævo domum incolit, aliam oppidò meditatur, ubi ſecuriùs conquieſcat, ita profectò noſtri nos ruituri cineris inquilini, cùm

ad Hebræos 13, 14. probè intelligamus *non habere hìc manentem civitatem*; quàm facilè *ad futuram inquirendam* deſides animos erigemus? Atque utinam paulò diutius rem ipſam contemplari liceat; nihil aliud nobis objicient, & quæ præceſſerunt ſecula, & tota quâcunque patet Natura, niſi noſtræ mortalitatis effigiem; ſplendido ſcilicet documento, ut, dum in ipſis quod ſumus aſpicimus, quid futuri ſimus intelligamus. Enimverò quæ unquam extitit Natio tam rudis, quæ hominum conditio tam ſublimis, quæ tam hilaris pompa, cui non perpetua quędam patrii cineris accineret recordatio? Solemne apud Græcos erat, ut Sanctus Petrus Damianus nar-

rat,

Digitized by Google

rat, cum Imperatores inaugu- *Epiſt.*
rarentur, inter populorum læ- 17.
tiſſimas voces, Vas ipſis offer-
re cadaverum oſſibus plenum;
ut *oſſa arida* mox futuri *ver-* *Ezech.*
bum ſuæ mortalitatis *audirent*. 37. 4.
Fuit, fuit hæc, ut S. ait Hiero-
nymus, inter triumphales pom-
pas conſuetudo, ut illa Civium
clamoribus Vox obſtreperet,
Memento te eſſe mortalem. *Hieron.*
Pendentem in aureo Domitiani *in pro-*
cubiculo calvariam quis igno- *verb.* 1. 6.
rat? Quis mortis larvam apud
Sybaritas convivis objici ſoli-
tam? Quis veterum Philoſo-
phorum placita mortis medita-
tionem appellata? Uſque adeò
vel ipſa plena ſuperſtitionis
Antiquitas nullam eſſe ad benè
vivendum ſalubriorem homini

cogitationem vidit, quàm quæ undecunque in mentem incurrit, & nobis vel audire nolentibus, *cogitate* inquit *Vos eſſe mortales*. Et ſanè, ut una fuit à Principe tenebrarum eripiendę nobis immortalitatis ratio excogitata, mortis nempè memoriam fallaci pollicitatione delere: *Nequaquam moriemini*; ſic una eſt reparandæ, vel dum *in tenebris*, *&* *in umbra mortis ſedemus*, immortalitatis ejuſdem via, mortis, quem declinare non poſſumus, vultum irretortis oculis intueri. Quod ſi, ut Hieronymo authore didicimus, *nihil ita decipit humanum genus, quàm quod dum ignorat ſpatia vitæ ſuæ, longiorem ſibi ſeculi hujus poſſeſſionem repromit-*

Gen. 3. 4.

Pſalm. 106.10.

Epiſt. ad Cipr.

Digitized by Google

mittat; excutietur omninò hic error, ſi noſtra nos ſæpè conditio admoneat. *Memento quia pulvis es*. Neque inanem immortalitatis ſpeciem, jactis in altum molibus, aut turpi gloriolæ quæſtu conſectabimur, ſi, quod cunctis mortalibus Jobus, hoc noſter nobis, quem circumferimus, pulvis ingeminet: *Memoria veſtra comparabitur cineri, & redigentur in lutum cervices veſtræ*. Quotquot inter homines degimus, velimus nolimus, *in labore*, ut ait S. Iſidorus, *vivimus*, *in dolore morimur*, *in pulverem revertemur*. Nimirum quas in Regem Tyrium armavit olim minas Deus: *Dabo te in cinerem*: noſtra in nos armat hu-

Job.13. 12.

Lib. 6. 13.

Ezech. 28. 18.

manitas: *Agnoſcat ergò*, juvat ſic rem cum Auguſtino confiteri, *agnoſcat ergò ſe homo mortalem*, *& franget elationem*; nec Filius mortis immortalitatem in pulvere collocabit, ſed è pulveris meditatione conquiret; atque, ut ſibi dictum jure ſperet, & velit, *ego dixi Dii eſtis*, *& filii excelſi omnes*: illud ſibi prius animo altè defixum maneat, *Vos autem ſicut homines moriemini*, *& ſicut unus de Principibus cadetis*.

Auguſt. de Verbis Domini.

Pſ. 81. 6. & 7.

ORA-

Digitized by Google

ORATIO
Feriâ Quartâ Cinerum

Habita in Templo S. Sabinæ
Anno MDCCXIII.

OMNES *morimur*, BEATISSIME PATER, *omnes ſicut aquæ dilabimur in terram*. Quid ergo eſt? An ubi *memento* illud inſonuit, fracti animo contriſtabimur, *ſicut & cæteri, qui ſpem*

2. Reg. 14. 14.

Eccleſia ſancta.

ad Theſſal. 4. 12.

ſpem non habent? Nos quidem ſicut homines moriemur, at quanto cum fœnore, ſi eò tandem mors recidet, *ut filii Dei*
1. Joan. 3. 1. *nominemur, & ſimus*? Dediſcit mors ipſa terrorem, ſi pulveris noſtri conditione contenti illud nobis crebrò inculcemus:
1. ad Corint. 15. *oportet mortale hoc induere immortalitatem, & corruptibile hoc induere incorruptionem*. Quid multa? Cinerem noſtrum ſedulò cogitantibus fit lætitiæ ſeges ampliſſima ipſa nobis ejuſdem cineris, in quem ſenſim revertimur, cogitatio. Enimverò præclarè agit nobiſcum Deus hoc ipſo, quo reſpergimur, pulvere; ſiquidem huic quandam veluti arrham ſempiternæ felicitatis innectit: ut

nem-

Digitized by Google

nempè *qui domos luteas* , *&* *terrenum habent fundamentum*, non habere ſe *hìc manentem* *Civitatem* intelligentes, inquirere *futuram* ediſcant; eamque *quæ ſurſum eſt Jeruſalem*, *&* *Eccleſiam primitivorum* exoptare. Quid enim eſſe dicemus, quamobrem illud olim Deus Ezechieli præceperit: *ſume tibi laterem*, *&* *in eo deſcribe Civitatem Sanctam Jeruſalem*? niſi ut oſtenderet hominem *de limo terræ formatum*, non illius modò *cœleſtis Urbis Jeruſalem* beatitudine obſignandum, ſed ita penitùs informandum, ut in ejus quodammodò imaginem, de claritate in claritatem tranſiret. O' incredibilem Dei ergà homines

Job. 4. 19.
ad Heb. 13. 14.
ad Galat. 4. 26.
ad Heb. 12. 23.
Ezech. 4. 1.
Gen. 2. 7.
Apocalyp. 2.

amo-

Digitized by Google

Pſam. 102. 13. amorem! *Recordatus eſt quoniam pulvis ſumus*; ut pulverem hunc noſtrum, qui vas ad Cor. 2. 4. ignominiæ reputatur, *ſupramodum in ſublimitate*, cœleſtis ad Tim. 2. 21. ipſe figulus *in Vas honoris* effingat. *Hanc autem habentes* ad Coloſ. 1. 5. *certiſſimam repoſitam ſpem*, quî fieri poterit, ut conditioni noſtræ nimium illacrymantes, ad Heb. 10. 35. *amittere confidentiam noſtram velimus, quæ magnam habet remunerationem?* Doleant ſe eſſe mortales hi, quibus Vita morte finitur; gaudeant verò quibus beata æternitas inchoatur. Unum decet ſceleſtiſſimum Cain, ejuſque ſimiles de terræ Gen. 4. 14. amiſſione conqueri: *Ecce me ejicis hodie à facie terræ*. Hominem cœlo natum, cœlo debi-

Digitized by Google

bitum decet potiùs illud identidem inclamare: *Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus eſt!* *Pſalm. 119. 5.* Gratiæ propterea immortales optimæ ergà Nos omnes Parenti Eccleſiæ, quæ cinere Nos provida reſpergit, & erudit, immortalitati ſcilicet mortales inauguratura. Cum olim obdurato corde Populum Deo charum *dimittere* nollet Pharao, *ut abiret in deſertum, Deoque ſuo ſacrificaret*, *Exod. 6. 7. 8.* Divinæ ultionis indices jactare cineres juſſus eſt Moyſes: *Tollite plenas manus cineris, & ſpargat illum Moyſes coram Pharaone, eritque pulvis ſuper univerſam terram Ægypti.* *Exod. 9. 8. 9.* At quàm ſecus hodie nobiſcum agitur! Cinerem miſericordia ſpargit, non

in-

indignatio, in eoque vitæ auſpicium portenditur, non mortis pœna. Retardantem adituros
Exod. 13. 5. *terram fluentem lacte, & melle* armatus cinis, abſterruit; Nos ad Patriam feſtinaturos, noſtriſque cupiditatibus obluctantes cinis idem vel ſegnes urget; jamque properantibus vires ſufficit uberiores: Atque ita pœna ipſa in gratiam vertitur, & quibus dictum eſt:
Gen. 3. *Terra es, & in terram ibis*, in ipſa terra, ex qua compacti ſumus, immortalitas repromittitur. Repromittitur inquam? immò prægustanda nobis perſolvitur. Nam quid illud eſt, quod à ſe viſum Sanctus Joannes commemorat?
Apocalyp. 21. *Vidi Civitatem Sanctam Jeruſalem novam de-*

ſcen-

ſcendentem de cœlo , *paratam ſicut Sponſam ornatam viro ſuo* . Quid inquam eſt ? niſi *cœlum* illud *novum plantatum in terra* , quod Iſaias & aſpexit, & prædicavit . Plantatur quippe in terra Cœlum, dum noſtro huic ceno ſpes futuræ beatitatis inſeritur . Paratur in Nobis Civitas Sancta Jeruſalem tanquam Sponſa viro ſuo , ſi jam nunc ejus felicitas pulveri noſtro adhæreſcit , ſique *cupimus diſſolvi* , *&* *eſſe cum Chriſto* . *Cinerem* igitur *tanquam panem manducemus* , fluxamque noſtri pulveris conditionem ſpei noſtræ vertamus in alimentum ; Tunc enim *ſuper flumina Babylonis ſedebimus* , *&* *flebimus* Sionis pulcherrimæ recordantes ; atque

51. 16.

Philip. 1. 23.

Pſalm. 101. 10.

Pſalm. 136. 1.

ut

ut multa in ore erit querela, ad Romanu. 6. 24. *quis me liberabit de corpore mortis hujus?* ità quoties Gen. cap. 3. *memento quia pulvis es* inſonuerit; toties, memento quia beatus eris, inſonuiſſe Nobis exiſtimabimus.

ORA-

Digitized by Google

ORATIO DE LAUDIBUS DIVI ANDREÆ AVELLINI CLERICI REGULARIS

Habita in Baſilica Sancti Andreæ de Valle IV. *Idus Novemb.* MDCCXII.

SI quis hujus amplitudinem Templi novæ Majeſtatis acceſſione auctam demiratus, EMINENTISSIMI PRINCIPES, inſolitæ autem celebritatis cau-

Digitized by Google

ſam ignorans, Apoſtolo potius Andreæ, cui hæc ipſa magnifica Ædes dedicata eſt, quàm addito nuper Sanctorum faſtis Andreæ Avellino, ejuſdem etiam in utroque nominis errore deceptus, ampliſſimum hunc religioſæ magnificentiæ honorem exhiberi putet, ille certè ſapienter errat, atque feliciter. Tanta enim virtutum omnium propinquitate ſe ſe Andreas uterque contingit, ut honor alterius in alterum planè redundet; idque adeò videri poſſit divino factum conſilio, ut quemadmodum rebus præclariſſimè geſtis, & cœleſtium morum affinitate Alter Alteri ſimillimus in pluribus fuit, ita non modò communicato nomi-

nomi-

Digitized by Google

mine, ac genere ſanctitatis invicem ſe ſe repræſentarint, verùm etiam communicandis honoribus, quos Excellentium Virorum meritis Eccleſia ſancta decernit, ſuum hoc Apoſtolus Templum cognationis jure potius, quàm hoſpitii, Avellino ſic adornaverit. Quamobrem, cum res ipſa poſtulet, ut hodierna ſibi concinat, atque conſentiat Oratio, eas potiſſimum in Andream noſtrum conferet laudes, quas ſacri præcentione carminis priſco illi, Sanctiſſimoque ſingulis Annis perſolvit Eccleſia. Hæc enim illum verè quidem, ac magnificè laudat, cum *Chriſti famulum*, *dignum Dei Apoſtolum*, *Germanum Petri*, & *ſocium in paſſione*

commemorat. Quibus ego titulis cum oſtendero, noſtrum etiam Andream Avellinum quodammodò inſigniri, ſatis, ut ſpero, Auditores, pro veſtra in eum pietate, laudatum à me judicabitis.

Atque illud in primis reputate vobiſcum quotquot ad hujus diei celebritatem conveniſtis, non eſſe mihi ad ejus exemplar Apoſtoli tam affabre, atque concinne pingendam Avellini effigiem, ut ſuis omnibus lineamentis, & coloribus ad vivum expreſſa vobis offeratur. Quî enim fieri poſſit, ut quantus ille fuit, animiſque veſtris concipitur brevi orationis ambitu, & quaſi telâ pictus appareat? Quin ego potius

Digitized by Google

tius paucis, & extremis tantùm lineis, quod nec laude caret apud Pictores, ità illum vobis objiciam, ut quamvis operi multum deſit, non temere tamen à me dictum putetis, in utroque Andrea ſimillimam in plurimis fuiſſe Vitæ, ac Sanctitatis imaginem. Neque enim caſu aliquo factum crediderim, ut poſt confecta primæ ſpatia ætatis ad arctiorem Chriſti ſervitutem convolans in Beatiſſimi, &Glorioſiſſimi CAJETANI Familiam, Andreæ ſibi potiſſimum nomen Avellinus adſciverit, ejus nempè Apoſtoli, quem, & natu grandiorem à Navi, & retibus ad eandem ſortem, atque ad ſplendidiorem omni Regno famu-

latum Divina vox evocaverat. Quanquam vel ipſa incunabula, feſtinatis gratiæ cœleſtis inſignibus, nobiliſſimum eum fore Chriſti famulum non obſcurè portenderant, cum ſe ſe in Infante prodiret mirus in crucem amor, quam ſcilicet accedentibus cum ætate viribus toto animo amplecteretur, ac tanquam ſervus fidelis poſt veſtigia Domini tolleret, nec unquam dimitteret conſtantiſſimę teſſeram ſervitutis. O ſpectaculum Deo, Cœlitibuſque digniſſimum! Cum ſacro illo, ſaluberrimoque ſigno lactens adhuc ſe ſponte muniret, nihil magis geſtiens, quàm ut expeditis à Nutrice brachiolis, ſemel, iterum, ſæpius crucem

effor-

Digitized by Google

efformaret, quæ nempe ipſum luſtrali fonte à Dœmonis captivitate jam vindicatum Chriſto arctiùs adjungeret. Quid enim agebas Infans beatiſſime, quid tua illa manus augurabatur? tam ſæpe, tam præter ordinem naturæ, ætate tam tenera, & quæ myſteria crucis ignoraret, hanc tamen unam Chriſtiano ritu, & more conformans? Nimirum te jam inde Chriſto mancipabas, jam inde affigi cum Chriſto in cruce cupiebas, jam inde nihil tibi erat magis in votis, quam ut verum te probares Chriſti famulum, ſi quam alter Andreas jam ſenior, jam morti deſtinatus tanto animi ardore ſuſpirans amplexus eſt crucem,

Digitized by Google

vix ipſe natus non diſſimili ſignificatione amplecterere. Nec ſanè alia de cauſa crediderim, Auditores, peculiarem uni datum ab Eccleſia Chriſti famuli titulum, etſi reliquis communem Apoſtolis, niſi quod Andreas crucem ardentius dilexerit. Ideò præ ceteris ille unus Chriſti famulus appellatur, quia quantò quiſque magis crucem amat, quantoque alacrior in cruce perſiſtit, ac moritur, tantò illi debetur magis plena hæc honoris appellatio, iſque præcipuo quodam, & proprio jure Chriſti famulus dicendus eſt. Et noſter quidem Andreas tam illuſtria in cunis rudimenta initæ cum Chriſto ſervitutis ità per omnis ætatis

gra-

gradus ad extremam uſque ſenectutem perfecit, atque complevit, ut nec alia ſtipendia, niſi labores, & cruces, nec mercedem aliam, niſi Deum, ſibi proponens, majoribus in dies incrementis auctus Sanctitatis curſum verè conſumaverit, fidemque ſervaverit, nullis unquam illecebris, quibus auſterior etiam virtus tentari ſolet, ab ſectandis Domini ſui veſtigiis avocatus, aut minùs alacer factus. Non illum blandimenta Naturæ, non æqualium in adoleſcentia liberior conſuetudo, non quæ ad frangendos Adoleſcentium animos tam ſępè valet muliebris forma ſuis præſertim inſtructa dolis; non in reliqua ætate propoſiti metus,

non

Digitized by Google

non minæ, non verbera devium unquam, aut transfugam à Chriſti ſervitute ad mundi libertatem abegerunt. Quæ omnia ut paucis complectar, illud habete, Auditores, & omnium complexione virtutum, & jugi divinarum commentationum ſtudio, & aſſidua Verbi Dei legendi, audiendique curâ ita inſtitutam ab eo vitam videri poſſe, ut ſemper à nutu Domini ſui penderet, ejus ſemper voluntatem exploraret, ejus ſequeretur exempla; Oculis tandem in illum ſemper intentus, quod Regius optabat Pſaltes, non modo ſedulitatem Ancillæ imitaretur, cujus oculi videantur eſſe in manibus Dominæ ſuæ, verùm etiam æmularetur, ac vinceret.

Digitized by Google

ret. Quod sì gradu quaſi facto aliam ducere velimus lineam, noſtrumque Andream ut dignum Dei Apoſtolum ad ſui exemplaris formam exprimere, quem unquam exitum inveniet Oratio? Nam quis dicendo aſſequatur quanta fuerit Apoſtolici Viri aſſiduitas, & induſtria in eo genere piſcationis, quod Andreas Apoſtolus Piſcator hominum factus, relictis retibus, & navi, tanta cum Dignitate ad extremum uſque Vitæ ſpiritum conſtanter exercuit? Et Ipſe quidem vel à puero ad hanc ſortem vocatus tam patulas, atque dociles præbebat aures chriſtianæ doctrinæ magiſtris, ut ex eo pronum eſſet ſperare, non ſatis illi fore, ſi

ad

Digitized by Google

ad normam eorum, quæ avidè perdiſcebat, vitam exigeret, niſi etiam ad alios erudiendos magiſtrum ſe jam indè formaret. Nec ſanè pulcherrimam expectationem fefellit eventus. Improvidam puerorum ætatem ipſe admodum adoleſcens vicatim, atque per pagos excurrens Chriſtianis informat myſteriis, atque ad Chriſtum adducit; ad eum nempe, qui parvulos ad ſe venire cupiebat, cum talis in evangelica piſcatione multiplex plerumque ſoleat eſſe proventus. Id nempe alius etiam antiquior intellexit Andreas, cum paſcendæ multitudini unum adeſſe puerum cum paucis piſciculis Servatori Optimo indicavit: qua in re conſecuta tot eſurientium

ſa-

Digitized by Google

ſatietas illud Apoſtolicis viris eventurum oſtendit, ut quà eſca pueros caperent, eâdem firmior ætas, & numeroſior turba caperetur.

Nec certè mirum, quod popularibus ſuis in Ipſius vitæ primordiis jam tum apparuerit, qualis in provectiore futurus erat ætate, Christi nempe famulus, ac dignus Dei Apoſtolus. Hoc ut perfectè aſſequeretur; clericali militiæ nomine dato, Neapolim eſt profectus humanioribus literis, legalibus diſciplinis, ac altioribus Religionis ſtudiis in ſui, & Proximorum utilitatem ſtrenuè vacaturus. Adeo verò ibi Avellinus noſter ſapientiâ excelluit, & gratiâ, ut Juris utriuſque lau-

laurea decorari meruerit; & ne ſibi concredita à Deo talenta Vir evangelicus ſineret eſſe inutilia, ad actitandas pro pauperibus in foro tantùm eccleſiaſtico cauſas miſericorditer ſe convertit; ſed quid? ob leve, quod ſibi dum patrocinandi ardore raperetur, mendacium die quadam obrepſit, facti pœnitens, ac amariſſimis lacrymis erratum execrans, ab Advocatione receſſit; & ſacris Ordinibus initiatus, ſanctiſſimo Viro Joanne Marinonio adhibito conſcientiæ ſuæ moderatore in ſortem Domini verè, ac plenè ſe tranſtulit. Relictis igitur, ut ità dicam, retibus, & navi ea fermè ætate, quâ Apoſtolus Andreas ſecutus eſt Chriſtum,

Digitized by Google

ſtum, nempè vigeſimo ſeptimo anno, totum ſe Deo ſuo mancipavit; & quamvìs à puero ad hoc uſque tempus inter ſeculi illecebras, mundique pericula ſanctè vixiſſet, mos tamen illi deindè fuit hæc pœnitentiæ ſuæ primordia nuncupare. In cœleſtium itaque amorem totus exardeſcere viſus eſt, dum ſalutis animarum zelus ipſius præcordia depaſcebatur: Dignus proindè cui regimen Sacrarum Virginum, quæ à veteri diſciplina receſſerant, committeretur, onus verè difficile, ac planè arduum. Harum Cęnobio pręfectus Avellinus, incredibile dictu eſt, quantùm elaboraverit prudentiſſimus Paſtor, ut concreditas

ſibi oves à venenatis libertatis paſcuis ad ſalubria, ac virentia perfectionis prata traduceret; ut lupos gregi ſibi commiſſo inſidiantes arceret; ac demum pro demandata ſibi Ovilis cuſtodia ſtrenuè, animosèque decertaret. Pravos igitur dum eliminare mores ex eo Sacrario conatur, illudque priſtinæ diſciplinæ reſtituere diurnis, nocturniſque ſtudiis contendit, paratus pro Oviculis ſuis etiam animam ponere, impiorum hominum ſæpè impetitus inſidiis, tribus demùm in facie vulneribus pro Dei ſui gloria æquiſſimo animo toleratis, uſque ad ſanguinem Diaboli artibus ſe reſtitiſſe maniſeſtiſſimè comprobavit. Animoſior Chriſti martyr effectus du-

Digitized by Google

duriora facere , & pati ultrò moliebatur ; atque , ut arctiùs Chriſto ſe adjungeret , in Apoſtolicum Clericorum Regularium Inſtitutum cœleſti afflante lumine ſupplex recipitur . In eo nuncupatis ſumma alacritate Votis poſt annuum exactiſſimè expletum Tyrocinium , heroicæ virtutis metas jam prætergredi videbatur , adeò in illo emicabant ſui ipſius contemptus , & odium . Juges corporis caſtigationes : penè continua divinorum contemplatio : charitatis , patientiæ , & regularis diſciplinæ obſervantia . Totus indè , piſcator hominum factus , in procuranda ſalute animarum , quæ ad hujus ſeculi ſcopulos naufragium miſerrimè fecerant ,

quâ Fidelium Confeſſionibus excipiendis, quâ Populis verbi divini pabulo reficiendis, quâ Infirmis, afflictis, egenis cæleſti plane charitate conſolandis: corruptos ideò mores, collapſamque pietatem die, noctuque, ubique verbo, & exemplo magna ex parte Andreas, qui *Fortiſſimus* interpretatur, Apoſtolico verè zelo reſtituit.

Eos certè Avellini laborum ſucceſſus tota mirabatur Italia. Quam enim multos ex omni genere hominum congregabat ingens ejus charitas, illius inſtar ſagenæ, cui ſimile dictum eſt Regnum cælorum! Teſtis Neapolis, quæ Apoſtolici Viri zelum ardentiſſimum diutius experta, nullius ætatis,

aut

Digitized by Google

aut conditionis homines ab eo præteritos vidit. Teſtis Mediolanum, qua in Urbe Sanctiſſimo Antiſtiti Carolo Borromæo tùm charus Andreas fuit imitatione Sanctitatis, tùm in evellendis vitiorum, errorumque ſtirpibus ſtrenuus, ac fidelis adjutor. Teſtis Placentia, quam, & Ipſe à Venerabili Noſtri Inſtituti Epiſcopo Paulo Cardinali de Aretio in partem vocatus Eccleſiaſticæ ſolicitudinis, tam diligenter coluit, atque feliciter, ut celerior nuſquam, aut uberior provenerit fructus. Univerſa teſtis Italia, quæ libris, & epiſtolis Ipſius piè, doctèque conſcriptis; quæ pluribus Sacrarum Virginum Aſceteriis ab eo erectis; quæ multis Matro-

Digitized by Google

nis à ſeculi pompis, ac ornatus vanitate per ipſum revocatis, edocta, Doctorem ſuum, Patrem, Reſtitutorem agnovit. Jam verò Teſtis hæc ipſa Cajetani Sanctiſſimi Parentis noſtri Familia, quæ ab Ipſo & ſtudiorum incrementa, & regularis Obſervantiæ tenacitatem, & Charitatis in proximos continuationem obtinuit, & quæ quandiù erit, tùm domeſticis ejus vigebit exemplis, tùm ad Apoſtolicæ vitæ genus ejuſdem ardore inflammabitur. De Ipſo loquantur noſtri Ordinis præfecturæ ſumma cum laude ab eo exercitæ. Loquantur Infulæ pluries ipſi oblatæ, pluriesſque ab ipſo firmiſſimè recuſatæ. Loquantur & munus Pœnitentiarii

tiarii

Digitized by Google

tiarii ex ſpeciali Summi Pontificis facultate ubique exercendum ab eo, in quo maxima uſus eſt prudentia; & frequentiſſima undique Principûm obſequia ſibi impertita ab eo ſtudioſiſſimè declinata, & dicent: tanta ſemper Andream in omnibus humilitate reſplenduiſſe, ut abjectiſſima quæque Comunitatis munia ipſe primus obiret. Quodque omninò tacendum non eſt: Ipſe idem, qui magnum in Dæmones exercebat imperium; qui orando cœleſti luce fulgebat, & extaſi rapiebatur in Deum; qui pluries Chriſti Domini humanitatem aſpexerat; qui Deiparæ, cujus quidem cultum impensè coluit, ac promovit, familiariſſimus erat; quique

Digitized by Google

cum Beatis Spiritibus, & Sanctiſſimis Auguſtino, Dominico, & Thoma Aquinate ſerere colloquia promeruerat, ità tamen demiſsè de ſe ſentiebat, ut ſe mundi probrum, ac ſceleſtum peccatorem vocitaret. Ecquis erit, qui Virum hunc Dignum Dei non putet Apoſtolum?

Agite jam quæ ſuperſunt duo proſequamur Argumenta. *Germanus Petri, & in paſſione ſocius* primus ille fuit Andreas, qui niſi fratrem eſſet imitatus virtute, tùm etiam mortis cauſa, & genere, non eum certè his titulis nobilitaſſet Eccleſia. Quid enim laudis habeat, ſi magni alicujus Ducis, ac Triumphatoris quis frater eſſe dicatur, niſi prærogativam ſanguinis, &

for-

fortunæ rerum geſtarum æmulatione, & gloriâ ſplendidiorem efficiat? Nihil ergo jam vetat, quin Avellinum Petri Germanum nuncupemus, qui Petri zelum in ethnica ſuperſtitione fuganda, inque hæreſum monſtris, & latebris detegendis, ac profligandis ſtrenuè ſit imitatus; qui Apoſtolicam Petri paupertatem heroicè ſit ſecutus; qui juges Petri lacrymas ex corde ſemper expreſſerit;qui Petri amorem erga Dominum, ac Deum ſuum in corde ſemper habuerit. Germanus erat Petri, non quidem Sanguine, quem in venas hauſiſſet, ſed quem voluntariè ſuſceptis verberibus, aliiſque ſæviſſimis corporis afflictationibus, paratus ut Petrus in Cru-

Digitized by Google

cem, & mortem ire, ſui tortor aſſiduus, etiam in extrema ſene-ctute fundebat. Germanus Petri, non ſanè iiſdem natus parenti-bus, nec eâdem in terris pa-tria, ſed eo genere conſangui-nitatis, qua Petrus cum Chri-ſto, & qua, ut quisque magis nititur perfectus eſſe ut Pater cęleſtis, eò confidentiùs, ac veriùs eundem cum Petro, at-que adeò cum Chriſto in Cœ-lis habet, atque invocat Pa-trem. Germanus Petri, non autem ejuſdem artis conditio-ne, & quæſtu, ſed ejuſdem ſorte miniſterii, cum dies, no-cteſque in labore, & erumnis, in vigiliis multis, in fame & ſiti, in frigore, & nuditate, in plagis à Dæmonibus ſuprà modum, ad

Digitized by Google

omnes expoſitus æſtatis injurias, nec animam ſuam faciens pretioſiorem quam ſe, evangelica laxaret retia, ſeque totum piſcationi, ac prædæ Animarum, quę illi tam copioſa obveniebat, magno ardore Charitatis impenderet. Germanus tandem Petri, non ejuſdem conſors hæreditatis, quæ ſępè fraterna fovet odia, ſed ejuſdem particeps virtutis, quæ vel extraneos fraterno amore conjungit; cum verè Vir Apoſtolicus unum ex Apoſtolis Petrum, ſi vitam ejus introſpexerimus, imitandum ſibi propoſuiſſe videatur. Quare cum Chriſti Fratrem, Origene teſte, faciat virtus, non erit dubitandum, quin etiam Petri Germanus hic alter dicatur Andreas, qui Chriſto

ſto ut eſſet ſimilior Petro ſe ſimilem reddidit.

At enim cur etiam Socius in Paſſione dicatur? Eſto hactenus dicta utcunque probata ſint, hoc tamen haud ità facilè perſuaſeris. Quos nempè hoſtes, quem Tyrannum invenies, qui crucem paraverit homini, ſingularis opinione virtutis, infimis æquè, ac ſummis chariſſimo, quem omnes tanquam è cœlo delapſum, incredibili animorum conſenſu Virum cœleſtem apellabant, Sanctiſſimumque vocabant; In cujus dictis, factiſque neſcio quid homine majus admirabantur; in quo denique vivam, & expreſſam ſuſpiciebant Sanctitatis effigiem? An illum ad mortem rapuerint, qui arcana cor-

dium

Digitized by Google

dium revelantem audirent; qui morbos abigentem intuerentur; qui eventura vaticinantem obſtupeſcerent; qui elementa pro nutu regentem viderent? An Populi beneficiis obruti, ac ſtupore correpti ad Crucem traxerint illum, cui, quaſi Naturæ Domino, morti proximos, aut ereptos revocare ad Vitam, pluvias cière, tempeſtates ſedare, mari ac ventis imperare, baculi nutu beſtiarum feritatem compeſcere, omnia denique ad ſuum arbitrium moderari, & flectere familiariſſimum erat? Profectò non in barbara quadam Regione, ſed in Urbe florentiſſima inter oſcula,& lacrymas Civium, inter Fratrum ſuorum amplexus, annis perindè, ac virtutibus plenus,

nus, placidè compoſitus expiravit. Hunc autem Petro in paſsione Socium erit qui credendum putet? Erit profectò, Auditores, in eamque Vos ipſi ſententiam ibitis, cum illud compertum habeatis, eſſe quædam etiam incruenta martyria, occultas cruces quotidianas mortes, in quibus perferendis minus quidem ſit acerbitatis, non minor tamen gloria fortitudinis, atque conſtantiæ. Dicam igitur quod ſentio, quodque inficiari nemo veſtrum queat: Quanta fuit Avellini Vita, fuit autem quàm longiſſima, tota in Cruce fuit, nec prius ille in Cruce deſiit eſſe, quàm vivere. Hanc Infans ità vidit, ut, quantum id ætatulæ patiebatur, dilexerit: Ità dile-

xit,

xit, ut, quod erat portento ſimillimum, unicè concupierit: ità deniquè concupivit, ut inſtar Apoſtoli ad illius conſpectum ſuaviſſimè ſuſpirantis, exiliens à cunis illicò advolarit ad crucem. Non enim ſuffragia maturioris expectavit ætatis, ut Chriſto confixus naturæ cupiditates configeret, ſed ſtatim ſibi moriens vitam inſtituit martyrio perſimilem: ad Carnem enim ſuam, quamvis puriſſimam, atque virgineam perdomandam duriſsimo ſtramine pro molli culcitra contentus, noctes vel ducebat orando inſomnes, vel ſtudiis & quiete breviſsima tranſigebat; immò ut humanas frangeret appetitiones, vireſque enervaret, ſingulis ferè noctibus ad ſanguinem

Digitized by Google

nem uſque ſe flagellabat; Nec ſatis hoc ipſi erat, niſi à carnibus etiam, cæteriſque ferculis abſtineret, ac pane tantùm, & aqua, pauciſque leguminibus, & herbis miſerè victitaret. Et cum hæc omnia minimè ejus explerent animum, alios prætereà rogabat, ut diris eum flagris, multiſque contumeliis peterent, impeterentque. In hac tam aſpera, auſteraque Vitæ diſciplina, quaſi in Petri, ac Andreæ duriſsima cruce, fractæ nunquam vires, immò *fortiſſimus* re, & nomine Andreas, etiam octuagenario major conſtantiſsimè perſtitit eo maximo, quo cor ejus æſtuabat ardore, ac tanto divini amoris igne, ut majora pro Domino ſuo pati exoptaverit ſemper. Cruci-

fixus

Digitized by Google

fixus ergò eſt & Ipſe, juxtà illud Divi Pauli ad Galatas: *Qui autem ſunt Chriſti carnem ſuam crucifixerunt cum vitiis, & concupiſcentiis*. Quod ſi ſemel, iterumque à perditiſsimis hominibus plagas accepit, eò quia Sacrarum Virginum cœtum ab eorum inſidiis pro virili vindicaſſet; cur non, Auguſtino interpretante, geminam eam percuſſionem intelligamus duo ligna crucis ſignificaſſe; nec Avellino defuiſſe tùm cauſam honeſtiſsimæ Mortis, tùm animum ad eam fortiter obeundam, tùm Crucem, quam ſanguine ſuo conſecrarit? In quo & eidem Apoſtolo ſimilis fuit, quem vindicem virginitatis accerrimum non tulit Tyrannus, ſed agi juſ-

ſit

Digitized by Google

ſit in Crucem . Quid quod ut nunquam divelli poſſet à Cruce, in eam adoptatus Familiam, cujus proprium inſigne Crux eſt, conſuetis religioſæ Profeſsionis vinculis ea duo addidit, quæ nonniſi Crucis quidam amor incredibilis excogitaret? Alterum nempè, quo abnegandam in omnibus propriam voluntatem ſanctè recepit; Alterum, quo gradum aliquem in Evangelicę Vitę ac perfectionis inſtituto quotidiè faciendum ſibi præſcripſit? Quid quod ſingulis diebus immaculatum immolans Agnum, in eo etiam Apoſtolum ſuum imitatus, nihil tunc ardentius petebat, quam ut Ipſe Domini ſui victima occumberet; qui & ſepulcra martyrum inviſere ſolitus, pul-
cher-

Digitized by Google

cherrimam illis invidebat ſortem, nec minus deſiderio ſuo cruciabatur, quam olim Martyres ferro? Quid quod ardentiſſimis ejus præcibus annuens Deus & malos Dæmones, & brutas animantes, & homines, & morbos in illum ſævire permiſit, qui tamen mitiùs cum eo agebant, quàm Ipſe optaret, aut quàm Ipſe ageret ſecum ſui hoſtis infenſior? In morte denique ipſa non fuit à cruce disjunctus, qui lapſis jam viribus diſſolvi cupiens, & eſſe cum Chriſto, ad rem divinam pro more faciendam perrexit. Hìc ſe cruce obſignans, & prima iterans tanti Miniſterii verba, *Introibo ad Altare Dei*, lethali Apoplexiæ Symptomate oppreſſus, non

Digitized by Google

multo poſt eodem menſe, quo magnus Andreas Achajæ, ad illud Agni cœleſtis Altare introivit, quod laudibus, ac thure Sanctorum adoletur in Cœlo, ſicque Sanctiſsimam Vitam felici planè, atque invidenda morte concluſit.

Fruere igitur, Andrea Beatiſsime, tuis iſtis tam excellentibus titulis, quos non amoris quædam, aut pietatis aſſentatio, ſed eximia, & in gradu heroico tua Virtus, & rerum magnarum in Vita geſtarum fama cum Andrea Petri Germano cōmunes Tibi eſſe declarat. Ex quibus quidem Apoſtolis, fraterno penè dixerim jure, ſuum Tibi Uterque Templum exornari magnificè voluit: Petrus, ut in ſuo San-

Digitized by Google

ctum te pronuntiatum Chriſtianus Orbis audiret: Andreas,ut in iſto profuſioribus gaudiis tantum Tibi partum honorem Romæ gratularetur. Oh ſatis nunquam de tuis Virtutibus, ac laudibus dictum! Nec ſanè deerunt qui pro ſui ubertate Ingenii de tuis ampliſsimis in Vita meritis, de tuis poſt obitum tot, tantiſque miraculis multa, & vera dicent; quid autem dicent, quod ſi expectationem vincat, & fidem, non ipsâ tamen rerum copiâ, & magnitudine ſuperetur?

Quare quod extrema petit Oratio; Clementi primùm Undecimo, Pontifici Optimo, Beneficentiſsimo gratias, quas habemus immortales, agimus,

quantum poſſumus ; maximas, quod nimirum è noſtra Clericorum Regularium Familia eum Sanctis adnumeraverit , qui & Cajetano Parenti ſuo Sanctitatis hæres, & nobis ejuſdem filiis grandior natu Frater apoſtolicæ inſtitutionis Magiſter extiterit. Deinde verò parem tanto beneficio gratiam cum referre non valeamus, hoc ex te humillimè poſcimus, Andrea Beatiſsime, ut qui jam emeritis tanquam *Chriſti famulus* ditaris in Cœlo ſtipendiis; & non modò, ut *dignus Dei Apoſtolus* aureâ bearis coronâ, ſed etiam ut *Petri Germanus*, *& in paſſione Socius* feliciſsimo Auguſtæ Triadis ob tutu frueris, id efficias, ut Ipſemet

met

Digitized by Google

met omnium Largitor bonorum Deus, qui dat omnibus affluenter, illud plurimum, quod tanto debemus Pontifici, eidem maximâ, qua ſolet, liberalitate perſolvat.

F I N I S.

Digitized by Google

IMPRIMATUR,
Si videbitur Reverendiſſimo P. Magiſtro Sac. Apoſtolici Palatii.

T. Cervinus Epiſcopus Heracleæ Vicesgerens.

IMPRIMATUR.
Fr. Gregorius Selleri Sac. Apoſt. Palatii Magiſter, Ordinis Prædicatorum.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google